Hermann Löns,

Auf der Heide allein

Die Sonne ist heiß, der Weg ist lang,
über die Heide geht mein Gang.

Ich will zu dem großen Steine gehn,
wo die Hängebirken am Sandweg stehn.

Wo der Birke Schatten im Sande springt,
wo die Ammer ihre Weise singt.

Das Lied, das sie im Frühjahr sang,
als mir dea Herz vor Freude sprang.

Die Schwalben fliegen über mich hin,
mit den Schwalben wandert meine Sinn.

Meine Geliebte ist weit von mir,
meine Gedanken fliegen zu ihr.

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas Hermann Löns *(∗1866-08-29 – †1914-09-26).*

Arg-620-1252 (2012-10-20 09:04:41)

Hermann Löns,

Surerikeje sola

tradukita de Manfred Retzlaff

Varmege brilas de l' suno radi',
surerikeje iradas mi.

La granda ŝton' estas mia cel',
kei saltas sursable la ombro de l'

betuloj branĉpendaj kaj kantas en
ilia branĉar' emberiko jen

la kanton, kiun kantis ĝi
printemmpe, kiam gajis mi.

Hirundoj flugas super mi tra l'
aer' kaj kun ili enmense mi al

mia tre fora amikin',
enpense mi ĉeestas ŝin.

Traduko de la Germana poemo "Auf der Heide allein" de Hermann Löns *(∗1866-08-29 – †1914-09-26) en Esperanton de* Manfred Retzlaff *(∗1938-11-04) en 1989-04-28.*

MR-220-2 / Arg-620-1253 (2012-10-20 09:06:13)

Pri la poeto vidu la retejojn `http://de.wikipedia.org/wiki/Hermann_L%C3%B6ns` *kaj* `http://www.loens-verband.de/`.